

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da de ved Krigstilstanden fremkaldte Forhold har medført en Tendens til Nedlægning af Landbrugshuse, har Regeringen, der maa anse en saadan Tendens for højst farlig for en rolig Samfundsudvikling, fundet det nødvendigt, at der ad Lovgivningens Vej skrides ind herimod, saaledes at der, saa længe de nuværende Forhold varer, indføres den samme Vedligeholdelsespligt for Huse, som der nu gælder for Gaarde.

I foranstaaende Lovforslags § 1 bestemmes det derfor, at intet nu bestaaende Landbrug maa nedlægges som selvstændigt Brug i Tiden indtil den 1. April 1919. Endvidere foreslaar man i Forslagets § 2 for samme Tidsrum indført visse Begrænsninger i Retten til Udstykning af Ejendomme, der ikke er Hovedgaarde, Selv-

ejerbøndergaarde eller Fæstegaarde. Ifølge disse Begrænsninger kan Udstykning af Ejendomme paa over 1 Td. Hartkorn kun ske paa Vilkaar, at der bliver en Hovedparcel paa mindst 1 Td. Hartkorn tilbage, medens Udstykning af Ejendomme paa 1 Td. Hartkorn og derunder kun skal kunne ske, naar der under Ejendommen indlægges et bekvemt beliggende Areal, der i boniteret Maal maa være ligesaa stort som det, der ved Udstykningen ønskes fraskilt. Landbrugsministeren skal dog være myndiget til at fravige de foreslaaede Indskrænkninger i Retten til Udstykning under samme Forudsætninger, hvorunder en større Udstykning af Selvejerbøndergaarde end normalt kan finde Sted, jfr. Lov om Jords Udstykning og Sammenlægning af 6. April 1906 § 3.